

Brahmadżala Sutra Sutra Sieci Brahmy

Przełożył i wstępem opatrzył **Czcigodny Kanzen**

tekst dostępny w serwisie mahajana.net

Spis treści

Wstęp do polskiego tłumaczenia	2
Przekaz Brahmadżali z Indii do Chin i jej miejsce w kanonie	2
Natura Wskazań Bodhisattwy wg Brahmadżala Sutry	2
Tradycja Brahmadżali Sutry w Japonii i w tradycji Soto Zen	2
Brahmadżala Sutra — Sutra Sieci Brahmy	4
PROMIEŃ ŚWIATŁA JEDNEGO WSKAZANIA KLEJNOT WADŹRY WSKAZAŃ	5
BUDDHA RECYTUJE WSKAZANIA BODHISATTWY	7
DZIESIĘĆ GŁÓWNYCH WSKAZAŃ	8
CZTERDZIEŚCI OSIEM POMNIEJSZYCH WSKAZAŃ	11
VII. ZAKOŃCZENIE	26
VIII. ZAKOŃCZENIE	26
IX. STROFY POCHWALNE	27
X. STROFY DEDYKACJI	28

Wstęp do polskiego tłumaczenia

Przekaz Brahmadžali z Indii do Chin i jej miejsce w kanonie

Brahmadżala Sutra zawierająca zasady dyscypliny Bodhisattwy została przywieziona w VI wieku ery zachodniej do Chin przez indyjskiego mistrza Jogaczary – Paramarchę. Paramartha był wcześniej w Chinach i udał się z powrotem do Indii tylko w celu przywiezienia tekstu tej szczególnej sutry.

Brahmadżala Sutra w oryginale liczy sobie 61 rozdziałów i taki tekst otrzymał Paramartha, jednakże w drodze do Chin, którą odbywał morzem, zerwał się wielki sztorm i dopiero po pozbyciu się kartka po kartce większej części sutry morze uspokoiło się nagle. Uznaje się, że Dharmapalowie, potężne istoty chroniące Dharma nie dopuściły tego tekstu do Chin, gdyż ludzie tamtych regionów nie byli gotowi do nauk tej sutry.

Obecna wersja sutry pochodzi z piątego wieku, i została przetłumaczona przez Wielkiego Tłumacza Kumaradziwę, który codziennie, jako swoją praktykę, sam recytował tę sutrę. Poniższy tekst jest drugą częścią dziesiątego rozdziału z wersji sanskryckiej.

Brahmadżala Sutra należy w klasyfikacji szkoły Tendai, którą stosuje się w Japonii, do pierwszego z pięciu okresów nauczania Dharmy, to jest do okresu Awatamsaka, który nastąpił od razu po Oświeceniu Buddy. Nauki zostały wygłoszone w stanie samadhi wobec Bodhisattwów i innych wyższych istot i są częścią tzw. Nauki Natychmiastowej.

Natura Wskazań Bodhisattwy wg Brahmadžala Sutry

Nauki sutry reprezentują najwyższy kanon moralnej dyscypliny w mahajanie, która prowadzi zarówno do usunięcia trzech trucizn – pożądania, gniewu i niewiedzy, jak też do wyzwolenia i osiągnięcia Stanu Buddy. Dzięki przyjęciu Wskazań Bodhisattwy Brahmadžali Sutry następuje powrót do Prawdziwej Natury, Umysłu Buddy, który jest nierozróżniający, wszystko obejmujący i wszystko podtrzymujący, dlatego Wskazania Bodhisattwy nazywane są wskazaniami Umysłu lub wskazaniami Podstawy Umysłu [w oryginale, dokładnie „Ziemia Umysłu”].

Sam przekaz Brahmadžali pochodzi od Siakiamuniego Buddy, ale jego źródłem jest Wairoczana Buddha, który wypromieniował dziesięć bilionów ciał Niramnakaji, wszystkie w postaci Siakiamunich, którzy mieli przekazać w niezliczonej ilości światów nauki dotyczące Wskazań Umysłu, jako jedynych przekazywanych od Buddy do Buddy, co nie należy mylić ze zwyczajną Winają opartą i powstałą na błędach i wykroczeniach uczniów za czasów życia Buddy.

Tradycja Brahmadžali Sutry w Japonii i w tradycji Soto Zen

W Japonii Brahmadžala Sutra zajmuje ważne miejsce we wszystkich tradycjach zarówno w tzw. wczesnych szkołach okresu Nara, jak i w następnych późniejszych szkołach, w tym we wszystkich liniach i tradycjach zen.

W tradycji Soto Zen, obok Shibun Ritsu, Czteroczęściowej Winaji Dharmagutików, jak i pozostałych tekstów Winaji i Pratimoksha, Brahmadžala Sutra stanowi najważniejszy tekst Winaji

dla mnichów i jest recytowana regularnie w klasztorach co dwa tygodnie, w pierwszy i piętnasty dzień miesiąca w czasie tzw. ceremonii Fusatsu lub Uposatha – w sanskrycie. Sutra ta obejmuje również wskazania dla świeckich Bodhisattwów, dlatego zalecana jest wszystkim tym, którzy przyjęli wskazania Bodhisattwy zgodnie z tą tradycją w ceremonii nazywanej Jukai.

Nauki Wskazań Umysłu całkowicie różnią się od wcześniejszych, ponieważ odnoszą się do Stanu Buddy, do całkowicie oświeconego umysłu, w którym nie ma niczego do poprawienia i dokładnie opisują nieprześcigniony Umysł Buddy. Dlatego mówi się, że są to jedyne wskazania przyjmowane przez Buddhów. Ponieważ Brahmadžala Sutra jest pierwotnym źródłem wszystkich Buddhów i esencją reguł dla osiągnięcia Stanu Buddy, wytycza jasną ścieżkę do osiągnięcia oświecenia mahajany, do osiągnięcia oświecenia na poziomie Stanu Buddy, dlatego Sutra mówi:

Kiedy odczuwające istoty otrzymują Wskazania Buddy
Wchodzą na poziom Buddy
Kiedy ich stan jest identyczny z Wielkim Oświeceniem
Są prawdziwymi uczniami Buddy.

Zgodnie z tradycją udzielania Wskazań Bodhisattwy przekazaną przez Dogena Zenji w szkole Soto Zen, rytuał zawiera w sobie element abisieka – inicjacji, ponieważ każdy mistrz Wskazań otrzymuje ich specjalny przekaz razem z przekazem Dharmy i reprezentuje umysł, mowę i ciało przemienienia Wairoczany Buddy.

Same Wskazania Bodhisattwy zawierają wiele nauk, które przekazywane są ustnie i wygłaszane są z najwyższego poziomu rozumienia, do tych nauk należą instrukcje Wielkiego Mistrza Bodhidharmy o wskazaniach Jednego Umysłu, oraz ustnie przekazywane instrukcje wskazań w tradycji Dogena Zenji. Wszystkie manifestują najwyższe rozumienie Natury Buddy i są ostatecznym rozumieniem wskazań. Tradycja ustnego przekazu należy do tzw. *Kuden*, czyli ustnych pouczeń, które są tajemnicą pomiędzy nauczycielem i uczniem.

Brahmadżala Sutra — Sutra Sieci Brahmy

W tym czasie Wairoczana Buddha dla dobra wielkiego zgromadzenia wyjaśniał Pierwotny Umysł. To, co powiedział, wyraża niewielką część podobną zaledwie do czubka włosa Jego niezliczonych nauk Dharmy, tak licznych jak wiele jest ziaren piasku w setkach tysięcy rzek Ganges.

Ta nauka została wyjaśniona przez wszystkich Buddhaów przeszłości, będzie wyjaśniana przez wszystkich Buddhaów przyszłości, i jest wyjaśniana przez wszystkich Buddhaów terażniejszości. Bodhisattwowie trzech światów studiowali, będą studiować i studiują obecnie tę Dharwę. W przeszłości praktykowałem ten Pierwotny Umysł przez setki kalp i dlatego noszę imię Wairoczana. Teraz wy wszyscy Buddhaowie powinniście obrócić moją Dharwę dla dobra wszystkich istot i otworzyć drogę praktyki Pierwotnego Umysłu.

W tym czasie z Jego Lwiego Tronu w Świecie Skarbnicy Lotosu, Wairoczana Buddha wypuścił promienie światła. Głos pośród promieni Przemawiał do Buddhaów siedzących na tysiącach płatków lotosów:

Powinniście praktykować i utrzymywać bramę Dharmy Pierwotnego Umysłu i przekazać ją niezliczonym Siakiamunim Buddhaom, jednemu po drugim jak i wszystkim istotom. Każdy powinien utrzymywać, recytować, czytać i ze zjednoczonym umysłem praktykować te nauki.

Po otrzymaniu Bramy Dharmy Pierwotnego Umysłu, Buddhaowie siedzący na tysiącach kwiatów Lotosu razem z niezliczonymi Siakiamunimi Buddhaami powstali z Lwich Tronów, a ich ciała emitowały tysiące świetlnych promieni. W każdym promieniu pojawili się niezliczeni Buddhaowie, którzy jednocześnie ofiarowali zielone, żółte, czerwone i białe niebiańskie kwiaty Wairoczanie Buddzie, a następnie powoli odeszli.

Wówczas Buddhaowie zniknęli ze Świata Skarbnicy Lotosu weszli w Samadhi Ciała Pustej Natury Przestrzeni Kwiecistego Światła i powrócili do swoich poprzednich miejsc pod drzewem Bodhi W tym świecie Dżambudwipa. Powstali z samadhi, zasiedli na Diamentowych tronach w Dżambudwipie i Niebie Czterech Królów i głosili Dharwę „Dziesięciu Oceanów Świata”.

Następnie zeszli do pałacu Indry [Taisiakuten] i wyjaśnili „Dziesięć Stopni”, następnie udali się do nieba Sujama i nauczali Dziesięciu Praktyk, następnie udali się do Czwartego nieba i nauczali Dziesięciu Przemian, Następnie udali się do nieba Przemiany Szczęśliwości i nauczali Dziesięciu Samadhi Dhyany, następnie udali się do nieba Innych Przemian i nauczali Dziesięciu Stopni, następnie udali się do Pierwszego Nieba Dhyany i nauczali Dziesięciu Stopni Wadźry, następnie udali się do Drugiego Nieba Dhyany i nauczali Dziesięciu Cierpliwości, następnie udali się do Trzeciego Nieba Dhyany i nauczali Dziesięciu Ślubowań i na koniec udali się do Czwartego Nieba Dhyany do pałacu Brahmy i nauczali Bramy Dharmy Pierwotnego Umysłu, który Wairoczana Buddha nauczał w poprzednich kalpach w Świecie Skarbnicy Lotosu.

Wszystkie inne przemiany Siakiamunich Buddhaów czyniły podobnie w swoich światach tak jak wyjaśnia to rozdział „Pomyślna Kalpa”.

PROMIEŃ ŚWIATŁA JEDNEGO WSKAZANIA KLEJNOT WADŻRY WSKAZAŃ

Osiągnął Oświecenie w wieku trzydziestu lat po siedmiu latach praktyki jako Siakiamuni Buddha.

Buddha nauczał dziesięć zgromadzeń z Diamentowego Tronu w Bodhgaja w pałacu Brahmy. W tym czasie kontemplował wspaniałą Sieć Klejnotów w pałacu Brahmy i nauczał wielkie zgromadzenie Sutry Sieci Brahmy. Powiedział:

Niezliczone światy w kosmosie są jak oczka w sieci. Każdy świat jest inny, a ich różnorodność nieskończona. Takie same są bramy Dharmy nauczone przez Buddhów.

Byłem w tym świecie już osiem tysięcy razy. Będąc w świecie saha i siedząc na Tronie Wadżry w Bodhgaya jak i w pałacu króla Brahmy wyjawiałem nauki o Pierwotnym Umyśle wszystkim Wielkim Zgromadzeniom.

Dlatego zstąpiłem z pałacu króla Brahmy do Dżambudwipy, do świata ludzi. Głosiłem Promień Światła Diamentowego Klejnotu [Wadżry] Wskazań pod drzewem Bodhi dla dobra otępiejących i pozbawionych talentu zwykłych istot. Te wskazania były zwyczajowo recytowane przez Wairoczaną Buddhę, gdy po raz pierwszy rozwinął umysł Bodhi – Bodhicittę będąc jeszcze na stopniach przyczynowego rozwoju. Są one pierwotnym źródłem wszystkich Buddhów, pierwotnym źródłem wszystkich Bodhisattwów i są nasieniem Natury Buddy.

Wszystkie istoty posiadają tę Naturę Buddy. Wszystkie istoty posiadające świadomość, formę i umysł są tą Naturą, tym Umysłem i są ogarnięte przez wskazania Natury Buddy. Odczuwające istoty posiadają wieczną przyczynę Natury Buddy, dlatego z pewnością osiągną zawsze obecną Dharmakayę. Z tego powodu pojawiło się w tym świecie dziesięć wskazań pratimoksha. To są wskazania Dharmy, które otrzymują i podtrzymują wszystkie istoty trzech okresów czasu.

Dla dobra wielkiego Zgromadzenia wygłoszę rozdział o Skarbnicy Dziesięciu Niewyczerpanych Wskazaniach. To są wskazania wszystkich odczuwających istot, które są pierwotnym źródłem ich Własnej Czystej Natury.

Teraz ja Wairoczana,
siedzę na tronie lotosu
na tysiącu otaczających mnie kwiatów,
pojawia się tysiąc Siakiamunich.

Każdy kwiat, to dziesięć miriadów krain
W każdej krainie, pojawia się jeden Siakiamuni
Każdy z nich siedzi pod drzewem Bodhi
I w jednym momencie osiągną Drogę Buddy.

W taki sposób te dziesięć bilionów
Jest Pierwotnym Ciałem Wairoczany
Dziesięć bilionów Siakiamunich
Otacza niezliczona ilość zgromadzeń, jak pyłki kurzu

W tym czasie wszyscy przybywają do mojego miejsca
By wysłuchać jak recytuję wskazania Buddy
Otwieram Bramę Amrity
W tym czasie dziesięć bilionów

Powraca do swoich pierwotnych miejsc praktyki
Każdy siedząc pod drzewem Bodhi
Recytuje moje – ich rdzennego guru – wskazania
Dziesięć głównych i czterdzieści osiem.

Wskazania są jasne jak słońce i księżyc
Są podobne perłom w naszyjniku klejnotów
Zgromadzenia Bodhisattwów liczne jak drobiny kurzu
W oparciu o nie osiągają Prawdziwe Oświecenie.

Tak recytuje Wairoczana
W taki sposób ja recytuję
Wy nowi Bodhisattwowie
Powinniście przyjąć i utrzymać wskazania.

Przyjmijcie i utrzymujcie moje wskazania
I przekazcie je wszystkim odczuwającym istotom
Słuchajcie uważnie mojej prawidłowej recytacji
Wskazań skarbnicy Buddy Dharmy Pratimoksha
Wielkie Zgromadzenie z umysłem pełnym wiary
Osiągniecie Stan Buddy
Tak, jak ja osiągnąłem Stan Buddy.

Jeśli macie taką wieczną wiarę
Całkowite wskazania
Są umysłem wszystkich istot
Wskazania Buddy powinny być przyjęte przez każdego.

Istoty przyjmujące wskazania Buddy
Wchodzą na poziom wszystkich Buddhów
Są na tym samym poziomie Wielkiego Oświecenia
Wszystkie są prawdziwymi dziećmi Buddy.

Niech Wielkie Zgromadzenie z czcią
Słucha, kiedy recytuję.

BUDDHA RECYTUJE WSKAZANIA BODHISATTWY

W tym czasie kiedy Siakiamuni Buddha po raz pierwszy osiągnął Nieprześcignione Oświecenie pod Drzewem Bodhi, wyjaśnił pratimoksha Bodhisattwy. Nauczał synowskiego oddania wobec matki i ojca, duchowych mistrzów, mnichów i Trzech Klejnotów. Nauczał, że synowskie oddanie jest Drogą Dharmy. Synowskie oddanie jest wskazaniami oraz jest kontrolą. Wówczas Buddha wypuścił niezliczone promienie światła ze swoich ust. Wtedy wielkie zgromadzenie wszystkich setek dziesiątków tysięcy setek milionów Bodhisattwów osiemnastu niebios Brahmy, sześciu niebios pragnień, szesnastu wielkich królów złożyli dłonie razem i słuchali ze zjednoczonym umysłem Buddy recytującego wskazania Mahajany.

Buddha powiedział wówczas wszystkim Bodhisattwom:

Co pół miesiąca recytuję wskazania Dharmy wszystkich Buddhów. Wy wszyscy Bodhisattwowie, którzy rozwinęliście Bodhicittę powinniście również je recytować. Bodhisattwowie dziesięciu rozwinąć, dziesięciu praktyk, dziesięciu wadźr, dziesięciu stopni również powinni je recytować. Dlatego światło wskazań promieniuje z moich ust. Nie pojawia się bez przyczyny. To światło nie jest ani niebieskie ani żółte ani czerwone, białe czy czarne. Nie jest ani formą ani umysłem. Nie jest istniejące ani nie istniejące. Nie jest ani przyczyną ani skutkiem. To jest pierwotne źródło wszystkich Buddhów i pierwotny korzeń Bodhisattwów. To pierwotny korzeń tego wielkiego Zgromadzenia dzieci Buddy.

Dlatego Wielkie Zgromadzenie wszystkich dzieci Buddy powinno otrzymać, przestrzegać, czytać, recytować i uczyć się ich. Dzieci Buddy słuchajcie uważnie. Ten kto otrzyma wskazania Buddy czy jest królem, księciem, ministrem, bhiksiu, bhiksiuni, dewą z osiemnastu niebios Brahmy, lub sześciu niebios pragnień, człowiekiem, eunuchem, libertynem, prostytutką, służącym, demonem ośmiu klas, bóstwem wadźry, zwierzęciem, a nawet przemienioną istotą i zrozumie słowa mistrza Dharmy i całkowicie otrzyma wskazania, każdy nazywany jest najczystsza osobą.

DZIESIĘĆ GŁÓWNYCH WSKAZAŃ

Buddha powiedział do swoich uczniów:

Jest dziesięć głównych wskazań pratimoksha. Jeśli ktoś je otrzyma, ale ich nie recytuje, to nie jest Bodhisattwą, ani nie jest nasieniem Stanu Buddy. Powinniście recytować je tak, jak ja. Wszyscy Bodhisattwowie uczyli się ich. Wszyscy Bodhisattwowie będą się ich uczyć w przyszłości. Wszyscy Bodhisattwowie uczą się ich teraz. W skrócie wyjaśnię cechy pratimoksha Bodhisattwy. Powinniście uczyć się ich i utrzymywać je całym swoim sercem.

Pierwsze wskazanie – NIE ZABIJAĆ

Uczeń Buddy nie powinien sam zabijać, nauczać innych by zabijali, zabijać używając zręcznych środków, wychwalać zabijanie, odczuwać radość widząc zabijanie, lub zabijać mantrami, tworzyć przyczyny zabijania, skutki zabijania, prawo zabijania.

Uczeń Buddy powinien rozwinąć współczujące i synowskie serce i umysł zawsze stosując upaja by ratować i ochraniać wszystkie istoty. Jeśli zamiast tego nie pohamuje się i będzie zabijać z radością to popełni, jako Bodhisattwa, ciężkie wykroczenie paradzika.

Drugie wskazanie – NIE KRAŚĆ

Uczeń Buddy nie powinien kraść, lub zachęcać innych do kradzieży, kraść za pomocą zręcznych metod, lub przy użyciu odpowiednich mantr. Nie powinien wytwarzać przyczyn, warunków, metod i karmy kradzieży. Żadne cenne rzeczy czy własności, nawet jeśli należą do duchów czy złodziei i rabusiów, nawet tak małe jak igła czy źdźbło trawy nie powinny być skradzione.

Jako uczeń Buddy powinien mieć umysł litości, współczucia i synowskiego oddania – zawsze pomagając odczuwającym istotom by zebrały cnotę zasługi i osiągnęły szczęście. Jeśli zamiast tego kradnie to popełnia wykroczenie paradzika.

Trzecie wskazanie – NIE BYĆ ROZWIĄZŁYM

Uczeń Buddy nie powinien angażować się w rozwiązłe działania lub zachęcać innych do czynienia w taki sposób. Nie powinien mieć jakichkolwiek kontaktów seksualnych z kobietami – czy jest to kobieta, zwierzę, bóstwo czy duch – ani nie powinien stwarzać przyczyn, warunków, metod czy karmy takiego niewłaściwego zachowania. Nie powinien angażować się w niewłaściwe seksualne prowadzenie się z kimkolwiek.

Uczeń Buddy powinien mieć umysł synowskiej miłości – uwalniając wszystkie istoty i uczyć ich Dharmy czystości i powściągliwości. Jeśli jest pozbawiony współczucia i zachęca innych do angażowania się w seksualne niewłaściwe prowadzenie się i czyni to samemu nie czyniąc różnicy nawet ze zwierzętami, własną matką, córką, siostrą lub innymi bliskimi krewnymi popełnia paradzika.

Czwarte wskazanie – NIE KŁAMAĆ I NIE MÓWIĆ FAŁSZYWIE

Uczeń Buddy nie powinien używać fałszywych słów i mowy, zachęcać innych do kłamstwa lub kłamać za pomocą zręcznych środków. Nie powinien angażować się w przyczyny, warunki, metody czy karmę kłamania, mówiąc, że widział coś czego nie widział, lub nie widział czegoś co widział lub kłamać wykrętnie używając fizycznych i psychicznych sposobów. Jako uczeń Buddy powinien zawsze zachować Właściwą Mowę i Właściwy Pogląd, i prowadzić innych do zachowania tego samego. Jeśli zamiast tego przyczynia się do niewłaściwej mowy i niewłaściwych poglądów lub złej karmy popełnianej przez innych popełnia paradzika.

Piąte wskazania – NIE SPRZEDAWAĆ ALKOHOLU

Uczeń Buddy nie powinien handlować alkoholem, ani zachęcać innych do robienia tego. Nie powinien stwarzać przyczyn, warunków, metod, lub karmy sprzedawania wszelkich trucizn, ponieważ trucizny są przyczynami i warunkami wszystkich występków.

Jako uczeń Buddy powinien pomóc wszystkim istotom osiągnąć jasną i przejrzystą mądrość. Jeśli zamiast tego sprawia, że mają pomieszane myśli popełnia występki paradzika.

Szóste wskazanie – NIE ROZGLASZAĆ BŁĘDÓW ZGROMADZENIA

Uczeń Buddy nie powinien rozgłaszać niewłaściwych uczynków i wykroczeń mnichów Bodhisattwów i świeckich Bodhisattwów lub zwykłych mnichów i mniszek – ani nie powinien zachęcać innych do czynienia tego. Nie powinien stwarzać przyczyn, warunków, metod ani karmy dyskusowania o przewinieniach Zgromadzenia.

Jako uczeń Buddy kiedykolwiek słyszy złych ludzi, ludzi innych przekonań, lub podążających za Dwoma Wozami mówiących o praktykach niezgodnych z Dharma lub niezgodnych ze wskazaniami wspólnoty Buddy, powinien pouczyć ich z umysłem pełnym współczucia i poprowadzić ich do rozwinięcia cnotliwej i dobrej wiary w Mahajanę.

Jeśli zamiast tego dyskutuje na temat błędów i złych czynów powstałych w Zgromadzeniu popełnia wykroczenie paradzika.

Siódme wskazanie – NIE WYCHWALAĆ SIEBIE I NIE UWŁACZAĆ INNYM

Uczeń Buddy nie powinien siebie chwalić i mówić o innych źle lub zachęcać innych do czynienia w ten sposób. Nie powinien stwarzać przyczyn, warunków, metod lub karmy chwalenia siebie i uwłaczania innym.

Jako uczeń Buddy powinien mieć wolę by stanąć przed wszystkimi istotami i znieść wszystkie obelgi i poniżenie – akceptując winę i pozwolić wszystkim istotom zebrać całą chwałę.

Jeśli zamiast tego odkrywa swoją cnotę i zasługę ukrywając dobre cechy innych, przyczyniając się do cierpienia oskarżeń popełnia paradzika.

Ósme wskazanie – NIE BYĆ SKĄPYM I PODŁYM

Uczeń Buddy nie powinien być skąpy ani zachęcać innych do skąpstwa. Nie powinien stwarzać przyczyn, warunków, metod i karmy skąpstwa. Jako Bodhisattwa, jeśli przychodzi do niego osoba pozbawiona środków do życia po pomoc, powinien dać tej osobie cegokolwiek ona potrzebuje. Jeśli zamiast tego z powodu gniewu i niechęci odmawia wszelkiej pomocy, odmawiając nawet grosza, igły, źdźbła trawy, pojedynczego zdania, wiersza, czy nawet jednej litery Dharmy, a zamiast tego krzyczy i obraża tę osobę – popełnia paradzika.

Dziewiąte wskazanie – NIE CZUĆ GNIEWU I NIECHEĆCI

Uczeń Buddy nie powinien żywić gniewu lub zachęcać innych do gniewu. Nie powinien tworzyć przyczyn, warunków, metod lub karmy gniewu.

Jako uczeń Buddy powinien być współczujący i synowski, pomagając wszystkim istotom rozwinąć dobre korzenie nie spierania się. Jeśli zamiast tego obraża i wyzywa odczuwające istoty, oraz istoty przemienione [niewidzialne] ostrymi słowami, bijąc je pięściami i nogami, atakując je nożem lub kijem albo utrzymuje złość, nawet jeśli ofiara wyzna swoje błędy i pokornie szuka przebaczenia prosząc o nie miękko i łagodnym głosem – to uczeń popełnia paradzika.

Dziesiąte wskazanie – NIE RZUCAĆ OSZCZERSTW WOBEC TRZECH KLEJNOTÓW

Uczeń Buddy nie powinien mówić źle o Trzech Klejnotach, ani zachęcać do tego innych. Nie powinien stwarzać przyczyn, warunków, metod lub karmy oszczerstw. Jeśli uczeń słyszy choćby jedno słowo oszczerstw przeciwko Buddzie od niewiernych lub od złych ludzi, doświadcza bólu jakby trzysta włóczy przesyło jego serce. Jak więc mógłby oczerniać Trzy Klejnoty samemu?

Jeśli uczeń Buddy jest pozbawiony wiary i synowskich uczuć i pomaga złym ludziom lub tym o fałszywych poglądach oczerniać Trzy Klejnoty popełnia paradzika.

Jako uczniowie Buddy powinniście studiować dziesięć głównych wskazań Bodhisattwy i nie złamać ani jednego z nich nawet w najmniejszym stopniu. A tym bardziej nie wolno złamać wam wszystkich! Ktokolwiek winien czynienia tak nie może rozwinąć umysłu Bodhi w obecnym życiu jak również utraci pozycję jaką osiągnął czy to jako cesarz, Czakrawartin, bhiksia, bhiksuni – czy też jakikolwiek stopień Bodhisattwy, który osiągnął na poziomie dziesięciu przebywań, dziesięciu działań, dziesięciu przemian, czy dziesięciu poziomów – jak i wszystkie owoce Natury Buddy. Straci wszystkie poziomy osiągnięcia i zejdzie do trzech niższych krain istnienia niezdolny do usłyszenia imion swoich rodziców czy imion Trzech Klejnotów przez całe kalpy. Dlatego uczeń Buddy powinien unikać łamania jakiegokolwiek z głównych wskazań. Dlatego wy wszyscy Bodhisattwowie powinniście przestrzegać dziesięciu wskazań, które były, są, i będą przestrzegane przez wszystkich Bodhisattwów. Zostały one dokładnie wyłożone w rozdziale „Osiemdziesiąt Tysięcy Reguł Zachowania”.

Wówczas Buddha powiedział:

Teraz, kiedy wyjaśniłem dziesięć głównych wskazań, wyjaśnię czterdzieści osiem pomniejszych wskazań.

CZTERDZIEŚCI OSIEM POMNIEJSZYCH WSKAZAŃ

Pierwsze wskazanie o braku szacunku wobec nauczycieli i przyjaciół

Uczeń Buddy, który ma zostać cesarzem, Czakrawartinem lub wysokim urzędnikiem najpierw powinien przyjąć wskazania Bodhisattwy. Wówczas będzie pod opieką bóstw i duchów i Buddha będzie zadowolony.

Kiedy raz otrzyma wskazania powinien rozwinąć umysł synowskiego oddania i szacunku. Kiedykolwiek spotka starszego Mistrza, mnicha, lub przyjaciela praktykującego Dharma o podobnych poglądach i zachowaniu, winien powstać i pozdrowić go z najwyższym szacunkiem. Powinien wówczas uczynić z szacunkiem ofiary wobec odwiedzających mnichów. Winien mieć wolę ofiarowania siebie, swojego królestwa, swoich miast, a nawet rodziny jak i swoich klejnotów i innych własności.

Jeśli, zamiast tego pozostanie zarozumiały lub arogancki, rozwinie złudzenia lub złość, odmówi powstania i powitania odwiedzających mnichów i uczynienia ofiar z szacunkiem popełnia pomniejsze wykroczenie.

Drugie wskazanie o spożywaniu napojów alkoholowych

Uczeń Buddy nie powinien intencjonalnie spożywać napojów alkoholowych, ponieważ są źródłem niezliczonych wykroczeń. Jeśli poda nawet szklanekę wina innej osobie, to jako skutek będzie pozbawiony rąk przez pięćset żywotów. Jak mógłby więc spożywać alkohol samemu! Naprawdę Bodhisattwa nie powinien zachęcać żadnej osoby do spożywania alkoholu, ani tym bardziej nie powinien spożywać go samemu. Jeśli zamiast tego rozmyślnie czyni to lub zachęca innych do czynienia tego popełnia pomniejsze wykroczenie.

Trzecie wskazanie o niejedzeniu mięsa

Uczeń Buddy nie powinien z rozmysłem jeść mięsa. Nie powinien zjadać mięsa żadnej odczuwającej istoty. Jedzący mięso niszczy ziarno Wielkiego Współczucia, odcina nasienie Natury Buddy i powoduje, że istoty unikają go. Dlatego Bodhisattwowie nie powinni jeść mięsa żadnych odczuwających istot. Ci, którzy tak czynią są winni niezliczonych wykroczeń. Tak więc, jedzący mięso z rozmysłem jest winien pomniejszego wykroczenia.

Czwarte wskazanie o pięciu ostrych roślinach

Uczeń Buddy nie powinien jeść pięciu ostrych roślin: czosnku, szczypiorku, pora, cebuli i asafoetida. Nie powinien ich spożywać jeśli są tylko jednym ze składników w potrawach. Jeśli tak czyni to popełnia wykroczenie.

Piąte wskazanie o nie nauczaniu skruchy

Jeśli uczeń Buddy zobaczy kogoś, kto łamie pięć wskazań, osiem wskazań, dziesięć wskazań, inne zakazy lub popełnia siedem głównych grzechów lub jakiegokolwiek wykroczenia prowadzące do ośmiu nieszczęść – lub jakiegokolwiek inne łamanie wskazań – powinien pouczyć taką osobę, by uczyniła skruchę i poprawiła swoje zachowanie.

Jeśli Bodhisattwa nie uczyni tego i kontynuuje wspólne życie z takim człowiekiem w zgromadzeniu, dzieli się tymi samymi ofiarami otrzymanymi od świeckich wyznawców, bierze udział w tej samej ceremonii uposatha i recytuje wskazania – jednocześnie nie ujawniając upadku tej osoby – to popełnia drugorzędne wykroczenie.

Szóste wskazanie o poszukiwaniu Dharmy i czynieniu ofiar

Jeśli mistrz Dharmy, mnich mahajany lub mnich o tych samych poglądach i praktyce przybędzie z daleka do świątyni, rezydencji, miasta lub wsi uczeń Buddy powinien przyjąć go z pokłonami i ofiarami. Powinien doglądać jego potrzeb cały czas, nawet jeśli miało by to kosztować trzy talary złota. Powinien prosić nauczyciela – gościa o nauki Dharmy trzy razy dziennie czyniąc pokłony bez jednej myśli niechęci czy znużenia. Powinien być gotów poświęcić się Dharmie i nigdy nie być leniwym w proszeniu o nią. Jeśli nie czyni w taki sposób to popełnia pomniejsze wykroczenie.

Síódme wskazanie o nie uczestniczeniu w naukach Dharmy

Uczeń Buddy powinien mieć ze sobą kopie sutr i winaji do miejsca, do którego się udaje, gdzie dana sutra, komentarz lub reguły zachowania są wyjaśniane by słuchać, studiować lub zapytywać o Dharma. Powinien udać się do domu, pod drzewo, do świątyni, do lasu czy w góry lub gdziekolwiek, gdzie wyjaśniana jest Dharma. Jeśli tak nie czyni to popełnia wykroczenie.

Ósme wskazanie o odejściu od Mahajany

Jeśli uczeń Buddy porzuca wskazania wiecznych sutr mahajany i winaji, twierdząc, że nie były one nauczane przez Buddhę, a za to postępuje i przestrzega wskazań Dwóch Pojazdów oraz pomieszanych heretyków, popełnia wykroczenie.

Dziewiąte wskazanie o nie doglądaniu chorego

Jeśli uczeń Buddy widzi kogokolwiek, kto jest chory powinien stale zapewnić potrzeby tej osoby, tak jakby czynił ofiarowania wobec Buddy. Pośród ośmiu pól błogosławieństw i szczęścia doglądanie chorego jest najważniejsze. Uczeń Buddy powinien doglądać chorego, aż do całkowitego ozdrowienia bez względu na to czy jest to matka, ojciec, mistrz czy uczeń. Oraz bez względu na to czy jest to inwalida czy cierpiąca na wszelkiego typu dolegliwości.

Jeśli zamiast tego Bodhisattwa jest zły czy czuje niechęć i odmówi pomocy inwalidzie czy osobie chorej w świątyni, mieście, lesie, górach, na drodze, to popełnia wykroczenie.

Dziesiąte wskazanie o gromadzeniu śmiercionośnej broni

Uczeń Buddy nie powinien gromadzić broni takiej jak noże, maczugi, łuki, strzały, włócznie, siekiery ani nie powinien trzymać sieci, pułapek lub innych przedmiotów służących do niszczenia życia. Jeśli Bodhisattwa nie powinien pomścić nawet zabójstwa swoich rodziców, lub zabójstwa wszystkich żywych istot! Nie powinien gromadzić żadnej broni ani przedmiotów odbierających życie odczuwających istot, jeśli tak czyni to popełnia wykroczenie.

Pierwsze dziesięć wskazań zostało wyjaśnionych. Uczeń Buddy powinien je studiować i z szacunkiem przestrzegać. Zostały one szeroko wyjaśnione w następnych sześciu rozdziałach.

Jedenaste wskazanie o służeniu jako wysłannik

Uczeń Buddy nie powinien działać dla własnych korzyści lub z negatywnych pobudek, jako wysłannik władzy, by wzniecać zbrojny konflikt i wojnę powodującą śmierć niezliczonych istot. Jako uczeń Buddy nie powinien nawet przebywać wśród żołnierzy, poruszając się pomiędzy różnymi armiami, a tym bardziej nie powinien działać jako sprawca wojny. Jeśli świadomie tak czyni popełnia wykroczenie.

Dwunaste wskazanie o nielegalnych interesach

Uczeń Buddy nie powinien handlować niewolnikami, ani sprzedawać nikogo do służby, ani handlować zwierzętami domowymi, trumnami lub drewnem na trumny. Nie powinien angażować się w takie interesy, ani namawiać innych do takich zajęć. Inaczej popełnia wykroczenie.

Trzynaste wskazanie o oszczerstwie i potwarzy

Uczeń Buddy nie powinien bez przyczyny i ze złymi intencjami rzucać oszczerstwa na cnotliwych ludzi, takich jak Starsi Mistrzowie, mnisi i mniszki, królowie, książęta lub inni prawi ludzie, mówiąc, że popełnili siedem kardynalnych grzechów lub złamali dziesięć głównych wskazań Bodhisattwy. Powinien być współczujący i lojalny, powinien traktować wszystkich cnotliwych ludzi tak jak swojego ojca i matkę, swoje własne dzieci lub inne bliskie osoby. Jeśli zamiast tego rzuca na nich oszczerstwa i rani ich, to popełnia wykroczenie.

Czternaste wskazanie o rozniecaniu pożaru

Uczeń Buddy nie powinien ze złych pobudek, wzniecać pożaru by pozbyć się lasu, by palić rośliny w górach i na polach, od czwartego do dziewiątego miesiąca księżycowego. Taki ogień może łatwo przenieść się na domostwa ludzi [niszcząc również zwierzęta żyjące dziko], na miasta, wsie, świątynie, klasztory, pola, gaje jak również na miejsca zamieszkania i własność bóstw lokalnych i duchów. Nie może z intencją wzniecać ognia w miejscach, gdzie jest jakiegokolwiek życie. Jeśli tak czyni to popełnia wykroczenie.

Piętnaste wskazanie o nauczaniu Dharmy nie należącej do Mahajany

Uczeń Buddy powinien nauczać zarówno jedną osobę jak i wszystkie możliwe, od braci w Dharma, krewnych i duchowych przyjaciół, po heretyków i złe istoty, jak otrzymywać i utrzymywać sutry Mahajany i reguły moralnej dyscypliny. Powinien nauczać ich głównych zasad Mahajany i pomóc rozwinąć bodhicittę. Jak również dziesięć poziomów, dziesięć praktyk i dziesięć ofiarowań, tłumacząc kolejność i funkcję każdego z trzydziestu poziomów.

Jeśli zamiast tego, z niewłaściwymi motywacjami naucza sutr i reguł moralnych dwóch pojazdów jak i nauk i komentarzy, tkwiących w niewiedzy heretyków, to popełnia wykroczenie.

Szesnaste wskazanie o niewłaściwym wyjaśnieniu Dharmy

Bodhisattwa, który jest mistrzem Dharmy powinien z właściwym umysłem studiować reguły zachowania, sutry i moralne wskazania Mahajany i głęboko zrozumieć ich znaczenie. Następnie, kiedy przybywają nowicjusze z różnych stron w poszukiwaniu przewodnictwa, powinien wyjaśnić w zgodzie z Dharma praktyki Bodhisattwy, takie jak palenie własnego ciała, ramienia czy palca [jako ostateczny akt w poszukiwaniu nieprześcignionego Oświecenia]. Jeśli nowicjusz nie jest zdolny do takich praktyk, to nie jest prawdziwym mnichem Bodhisattwą. Co więcej mnich Bodhisattwa powinien być gotowy ofiarować swoje ciało głodnym zwierzętom i głodnym duchom [jako ostateczny akt współczucia w wyzwaniu odczuwających istot].

Po takim objaśnieniu Bodhisattwa, mistrz Dharmy, powinien nauczać we właściwy sposób by przebudzić ich umysły. Jeśli zamiast tego z powodu osobistych korzyści odmawia nauczania ich lub naucza w niewłaściwy sposób, cytując teksty poza kontekstem, lub naucza w sposób, który uwłacza Trzem Klejnotom, to popełnia wykroczenie.

Siedemnaste wskazanie o wymuszaniu ofiar

Uczeń Buddy nie powinien w poszukiwaniu jedzenia, picia, pieniędzy, rzeczy czy sławy zbliżyć się i zaprzyjaźnić z władcami, książętami, wysokimi urzędnikami i wymuszać pieniądze, dobra i inne korzyści. Takie działania nazywa się niestosownymi, nadmiernymi żądaniami i brakiem współczucia. Taki uczeń popełnia wykroczenie.

Osiemnaste wskazanie o służeniu, jako niewłaściwy nauczyciel

Uczeń Buddy powinien studiować dwanaście działów nauk Dharmy i często recytować wskazania Bodhisattwy. Powinien dokładnie przestrzegać wskazań w sześciu okresach dnia i nocy i w pełni zrozumieć ich znaczenie, podstawy jak i istotę natury Buddy.

Jeśli zamiast tego uczeń Buddy nie zrozumie nawet jednego zdania czy wiersza moralnych reguł lub przyczyn i warunków związanych ze wskazaniami, ale udaje, że je rozumie, to oszukuje siebie i innych. Uczeń, który nie rozumie Dharmy, a jednak działa jako nauczyciel przekazując wskazania, popełnia wykroczenie.

Dziewiętnaste wskazanie o fałszywej mowie

Uczeń Buddy nie powinien, utrzymując zły umysł powodować niezgody i niechęci pośród cnotliwych ludzi. Przykładem może być pogarda wobec mnicha, który przestrzega wskazań Bodhisattwy, kiedy trzyma małą kadzielnicę przy czole. Uczeń Buddy, który tak czyni popełnia wykroczenie.

Dwudzieste wskazanie o nie wyzwalaniu odczuwających istot

Uczeń Buddy powinien mieć współczujący umysł i winien praktykować wyzwalanie odczuwających istot. Powinien myśleć w następujący sposób: „Przez niezmierzone kalpy wszystkie męskie istoty były moimi ojcami, a wszystkie żeńskie istoty były moimi matkami. Narodziłem się z nich. Jeśli będę je zabijał to tak jakbym zabijał własnych rodziców i zjadał ciało, które kiedyś było moim własnym ciałem. Tak jest, ponieważ wszystkie elementy ziemi, wody, ognia i powietrza – cztery składniki życia – były poprzednio elementami mojego ciała częścią mojej substancji. Dlatego zawsze muszę wyzwalać odczuwające istoty i radować się, gdy inni to czynią – odczuwające istoty zawsze się odradzają, życie po życiu”. Jeśli Bodhisattwa widzi zwierzę prowadzone na rzeź powinien uczynić wszystko, by uratować je od cierpienia i śmierci. Uczeń powinien zawsze nauczać wskazań Bodhisattwy, by chronić i wyzwalać odczuwające istoty.

W dzień śmierci swojego ojca, matki czy swoich dzieci lub w rocznicę ich śmierci powinien zaprosić mistrzów Dharmy, by wyjaśniali i nauczali sutr i wskazań Bodhisattwów. To nagromadzi cnotę i zasługę, i pomoże zmarłym w osiągnięciu odrodzenia w Czystej Krainie i ujrzeniu Buddhów lub zapewni odrodzenie w ludzkim lub niebiańskim świecie. Jeśli uczeń Buddy tego nie uczyni, to popełni wykroczenie.

Powinniście studiować i z szacunkiem przestrzegać powyższych dziesięciu wskazań. Każde z nich jest szczegółowo wytłumaczone w rozdziale: „Odpokutowanie wykroczeń”.

Dwudzieste pierwsze wskazanie o agresji i mściwości

Uczeń Buddy nie powinien odpłacać się gniewem za gniew i ciosem za cios. Nie powinien poszukiwać zemsty, nawet jeśli zostanie zabity jego ojciec, matka, dzieci lub bliscy krewni – ani nie powinien czynić tego, gdy zostanie zabity monarcha czy król jego kraju. Zabieranie życia jednej istocie, by pomścić zabójstwo innej sprzeciwia się synowskim uczuciom [ponieważ jesteśmy wszyscy związani poprzez kalpy narodzin i odradzania].

Co więcej, nie powinien trzymać na służbie innych ludzi, a tym bardziej bić ich czy nadużywać, tworząc tym samym negatywną karmę ciała, mowy i umysłu dzień po dniu – szczególnie wykroczenia dokonywane mową. Tym bardziej nie powinien dokonywać siedmiu kardynalnych grzechów. Dlatego jeśli mnich Bodhisattwa pozbawiony jest współczucia i rozmyślnie poszukuje zemsty, nawet za niesprawiedliwość, która dotknęła jego krewnych popełnia wykroczenie.

Dwudzieste drugie wskazanie o arogancji i nie zapytywaniu się o Dharmę

Uczeń Buddy, który niedawno opuścił dom i wciąż jest nowicjuszem w Dharma nie powinien być zarozumiąły. Nie powinien odmawiać przyjmowania nauk od starszych nauczycieli Dharmy, dotyczących sutr i wskazań, z powodu własnej inteligencji, wysokiej pozycji, zaawansowanego wieku, szlacheckiego pochodzenia, wielkiej wiedzy, bogactwa majątku itp. Choć nauczyciele Dharmy mogą mieć niskie pochodzenie, być młodymi ludźmi, biedni, lub być fizycznie niezdolni mogą posiadać prawdziwą cnotę zasługi i głębokie rozumienie sutr i moralnych wskazań. Bodhisattwa nowicjusz nie powinien osądzać nauczycieli Dharmy na podstawie pochodzenia ich rodziny i odmawiać przyjmowania nauki od nich, dotyczących prawdy Mahajany.

Dwudzieste trzecie wskazanie o nauczaniu Dharmy z niechęcią

Po moim odejściu, jeśli uczeń będzie pragnął ze szczerym umysłem otrzymać wskazania Bodhisattwy, może uczynić ślubowanie przyjęcia ich przed wizerunkami Buddhów i Bodhisattwów i praktykować skruczę przed ich wizerunkami przez siedem dni. Jeśli doświadczy wizji to będzie oznaką przyjęcia wskazań. Jeśli się tak nie stanie to powinien kontynuować przez czternaście dni, dwadzieścia jeden dni, a nawet cały rok szukając potwierdzenia cudownych oznak. Kiedy doświadczy takiej oznaki, może przed wizerunkami Buddhów i Bodhisattwów przyjąć wskazania. Jeśli takie oznaki nie pojawiły się, to choć może przyjąć wskazania przed wizerunkiem Buddy w rzeczywistości nie przyjął ich.

Jednakże, jeśli uczeń otrzymuje wskazania bezpośrednio od nauczyciela Dharmy, który sam je otrzymał, to pojawienie się pomyślnych oznak nie jest konieczne. Dlaczego tak jest? Ponieważ jest to przypadek przekazu od mistrza do mistrza, dlatego stawianym wymogiem jest całkowita szczerłość i szacunek wykazany przez ucznia.

Jeśli w promieniu sześciuset kilometrów uczeń nie może znaleźć mistrza, który mógłby udzielić wskazań, może przyjąć je przed wizerunkiem Buddy lub Bodhisattwy. Jednakże musi otrzymać pomyślny znak.

Jeśli nauczyciel Dharmy na podstawie swojej rozległej wiedzy sutr i moralnych wskazań Mahajany, jak i bliskich kontaktów z królami, książętami i wysokimi urzędnikami odmawia udzielenia właściwych odpowiedzi uczniom Bodhisattwom, poszukującym znaczenia sutr i reguł dyscypliny moralnej lub czyni to niedostatecznie z niechęcią i arogancją, to popełnia wykroczenie.

Wskazanie dwudzieste czwarte o zaniedbaniu w praktyce Mahajany

Jeśli uczeń Buddy zaniedba pilnego studiowania sutr Mahajany i wskazań oraz kultywowania właściwych poglądów, Natury i Ciała Dharmy, to tak, jakby porzucił siedem cennych klejnotów dla tekstów świeckich oraz komentarzy dwóch wozów i heretyków. Ktoś, kto tak czyni, stwarza przyczyny i warunki przeszkadzające na drodze do Oświecenia i odcina się od Natury Buddy. Jest to zaniedbanie podążania drogą Bodhisattwy. Jeśli uczeń z rozmysłem działa w ten sposób, to popełnia wykroczenie.

Wskazanie dwudzieste piąte o nieumiejętnym przewodzeniu Zgromadzeniu

Po moim odejściu, jeśli uczeń będzie służył jako opat, starszy nauczyciel Dharmy, mistrz wskazań, mistrz medytacji lub mistrz przyjmujący gości w klasztorze, powinien rozwinąć współczujący umysł i spokojnie rozwiązywać różnice powstałe w zgromadzeniu, umiejętnie dysponując własnością Trzech Klejnotów wydając oszczędnie, tak jakby była to jego własność. Jeśli natomiast wprowadzi nieporządek, będzie prowokował kłótnie i dyskusje lub marnował własność Zgromadzenia, to popełni wykroczenie.

Wskazanie dwudzieste szóste o akceptowaniu osobistych darowizn

Kiedy uczeń Buddy zamieszka w świątyni, jeśli Bodhisattwa lub bhiksia przybędzie na teren tej świątyni, do jej części przeznaczonej do medytacji, letnich odosobnień, części dla wielkiego zgromadzenia lub prywatnego domu Sanghi, wówczas uczeń powinien powitać tych mnichów i zapewnić im picie, jedzenie, miejsce do zamieszkania, łóżko, krzesła i inne potrzebne rzeczy. Jeśli gospodarz nie ma potrzebnych rzeczy powinien mieć wolę dać siebie w zastaw lub też odciąć i sprzedać swoje własne mięso.

Kiedykolwiek są ofiary posiłków i ceremonie w domach świeckich wyznawców, mnisi, którzy są gośćmi świątyni powinni również otrzymać uczciwą część ofiar. Opat powinien wysłać mnichów do domów ofiarodawców na zmianę czy są mnichami rezydentami, czy odwiedzającymi mnichami. Jeśli tylko mnisi rezydenci mają pozwolenie na otrzymanie zaproszeń, a odwiedzający mnisi nie, to opat popełnia poważne wykroczenie. Jest niewart bycia mnichem czy synem Buddy i popełnia wykroczenie.

Wskazanie dwudzieste siódme o przyjmowaniu specjalnych zaproszeń

Uczeń Buddy nie powinien przyjmować osobistych zaproszeń, ani przywłaszczać sobie ofiar od osób świeckich. Takie ofiary należą do Sanghi – zgromadzenia mnichów i mniszek w dziesięciu kierunkach. Akceptowanie osobistych ofiar jest zabieraniem własności Sanghi dziesięciu kierunków. Jest to równoznaczne z kradzieżą tego, co należy do ośmiu pól błogosławieństwa: Buddhów, Mędrców, Mistrzów Dharmy, Mistrzów Wskazań, mnichów i mniszek, matek, ojców i chorych. Taki uczeń popełnia wykroczenie.

Wskazanie dwudzieste ósme o wysyłaniu prywatnych zaproszeń

Uczeń Buddy, czy to mnich Bodhisattwa czy świecki Bodhisattwa lub inny ofiarodawca, kiedy zaprasza mnichów czy mniszki na modlitwy powinien przyjść do świątyni i poinformować o swoim zamiarze odpowiedzialnego mnicha. Mnich wówczas powie: „Zaproszenie mnichów we właściwej kolejności jest równoznaczne zaproszeniu arhatów dziesięciu kierunków. Zrobienie specjalnego zaproszenia dla pięciuset arhatów lub mnichów Bodhisattwów nie zgromadzi tyle zasługi jak zaproszenie prostego mnicha, jeśli to jest jego kolej”.

Nie ma żadnego zalecenia w naukach Siedmiu Buddhów dla specjalnych zaproszeń. Czynienie w taki sposób jest postępowaniem za praktykami nie-buddystów i sprzeczne z uczuciem synowskim. Jeśli uczeń rozmyślnie wydaje specjalne zaproszenie, popełnia wykroczenie.

Wskazanie dwudzieste dziewiąte o niewłaściwym sposobie utrzymywania się

Uczeń Buddy nie powinien utrzymywać się z prostytucji, sprzedając wdzięki i uroki kobiet i mężczyzn. Nie powinien również gotować dla siebie, mleć i ugniatać ziarna. Nie powinien również zajmować się przepowiadaniem przyszłości, ani czytać z rąk i twarzy, odczytywać snów i tym podobne zajęcia. Nie powinien również zajmować się sztuką magii, ani tresowaniem sokołów i psów myśliwskich. Nie powinien utrzymywać się ze sporządzając trucizny z trujących węży i żmij, insektów, lub ze złota i srebra. Takie zajęcia wskazują na brak litości, współczucia, i synowskich uczuć. Jeśli Bodhisattwa angażuje się w takie zajęcia z intencją, popełnia wykroczenie.

Wskazanie trzydzieste o zajmowaniu się interesami świeckich ludzi

Uczeń Buddy nie powinien ze złym umysłem rzucać oszczerstwa na Trzy Klejnoty. Nie powinien udawać, że je szanuje, głosić prawdę o pustce, a jednocześnie jego działania pozostają w świecie egzystencji. Co więcej nie powinien zajmować się sprawami interesów świeckich ludzi, lub służyć jako osoba kojarząca małżeństwa tworząc w ten sposób karmę przywiązania. Co więcej w czasie sześciu dni w miesiącu – przestrzegania wegetariańskiej diety, oraz trzech miesiącach w roku przestrzegania wegetariańskiej diety uczeń powinien całkowicie oddzielić się od wszelkiego zabijania, kradzieży i łamania wskazań. Inaczej uczeń popełnia wykroczenie.

Bodhisattwa powinien z szacunkiem studiować i przestrzegać powyższych wskazań. Zostały one dokładnie wytłumaczone w rozdziale „O Zakazach”.

Wskazanie trzydzieste pierwsze o uwalnianiu mnichów i świętych przedmiotów

Po moim odejściu, nadejdą złe czasy, pojawią się heretycy, źli ludzie, złodzieje i rabusie, którzy będą kraść i sprzedawać sztukę, figury i obrazy Buddhów, Bodhisattwów i ich rodziców lub manuskrypty sutr i winaji. Mogą nawet sprzedawać mnichów, mniszki lub praktykujących drogę Bodhisattwów na służbę urzędników lub innych ludzi.

Uczeń Buddy widząc tak smutne rzeczy powinien rozwinąć umysł współczucia, powinien znaleźć sposób na uwolnienie i ochronę wszystkich ludzi i drogocенności znajdując środki gdziekolwiek może na ten cel. Jeśli Bodhisattwa nie działa w taki sposób to popełnia wykroczenie.

Wskazanie trzydzieste trzecie o krzywdzeniu odczuwających istot

Uczeń Buddy nie powinien sprzedawać noży, pałek, strzał i innych odbierających życie przedmiotów, ani trzymać fałszywych wag i innych przyrządów mierniczych. Nie powinien nadużywać swojej wysokiej urzędniczej pozycji, by konfiskować majątek i własność ludzi, ani

nie powinien ograniczać i więzić innych lub sabotować ich osiągnięcia. Dodatkowo nie powinien trzymać kotów, psów, lisów, świń i innych zwierząt. Jeśli je specjalnie trzyma to popełnia wykroczenie.

Wskazanie trzydzieste trzecie o oglądaniu niewłaściwych działań

Uczeń Buddy nie powinien z niewłaściwą intencją oglądać walczących ludzi lub patrzeć na walczące armie, rebeliantów, gangi i tym podobne. Nie powinien słuchać gry na muszlach, bębnach, rogach, gitarach, fletach, lutniach, piosenek i innej muzyki. Nie powinien oddawać się żadnemu hazardowi, grze w kości, szachom i tym podobnym. Co więcej, nie powinien praktykować przepowiadania przyszłości, wróżenia czy być współnikiem przestępców. Nie powinien brać udziału w żadnej z tych aktywności. Jeśli, zamiast tego, z pełną świadomością czyni tak, to popełnia wykroczenie.

Wskazanie trzydzieste czwarte o chwilowym porzuceniu bodhicitty

Uczeń Buddy powinien przestrzegać wskazań Bodhisattwy codziennie czy chodzi, stoi, siedzi czy leży – czytając i recytując je często. Powinien być zdeterminowany w utrzymaniu wskazań, tak zdecydowanie i mocno jak diament i z taką desperacją, jak rozbitek na oceanie trzymający się drewnianej kłody próbując przepłynąć ocean lub tak być pryncypialnym, jak „bhiksiu ograniczony trzcinią”. Ponad to powinien mieć szczerą wiarę w nauki Mahajany. Będąc świadom, że odczuwające istoty są Buddhami przyszłości, a Buddhowie, są urzeczywistnionymi Buddhami, powinien rozwinać bodhicittę i zachować ją w każdej, i we wszystkich myślach, bez cofania się.

Jeśli Bodhisattwa, choćby jedną myślą zwraca się ku dwóm pojazdom lub zewnętrznym naukom, to popełnia wykroczenie.

Wskazanie trzydzieste piąte o nie uczynieniu Wielkiego Ślubowania

Bodhisattwa powinien uczynić wielkie ślubowania – by być dobrym synem dla swoich rodziców i nauczycieli Dharmy, by spotkać dobrych duchowych doradców, przyjaciół i kolegów, którzy będą stale uczyli go sutr Mahajany i moralnej dyscypliny jak również dziesięciu przebywań, dziesięciu działań, dziesięciu dedykacji – ofiarowań, jak i dziesięciu poziomów – bhumi. Powinien jeszcze ślubować jasno zrozumieć te nauki, tak by móc praktykować w zgodzie z Dharumą, jednocześnie z oddaniem utrzymując wskazania Buddy. Jeśli jest to potrzebne, powinien raczej poświęcić swoje życie, niż porzucić swoje postanowienie choćby przez chwilę. Jeśli Bodhisattwa nie uczyni takich ślubowań, to popełni wykroczenie.

Wskazanie trzydzieste szóste o nie podjęciu postanowienia

Kiedy Bodhisattwa raz podejmie te Wielkie Ślubowania, powinien z dyscypliną utrzymywać wskazania Buddów i podjąć następujące postanowienie:

1. Raczej wskoczę w strzelisty ogień, wielką przepaść, lub rzucę się na górę ostrych noży, niż uczynię czyn nieczysty z jakąkolwiek kobietą, łamiąc tym samym nauki sutr i moralnej dyscypliny wszystkich Buddhów trzech okresów czasu.
2. Raczej owinę się rozżarzoną do czerwoności żelazną siecią, niż w szaty dane przez wiernych, jeśli złamię jakieś wskazania.
3. Raczej połknę rozpalone do czerwoności żelazne kule i będę pił gorące żelazo przez setki tysięcy kalp, niż pozwolę sobie na jedzenie ofiarowane przez wiernych, jeśli te usta mają złamać wskazania.
4. Raczej położę się na ognisku lub rozżarzonej żelaznej sieci, niż mam leżeć na łóżku i w pościeli ofiarowanej przez wiernych, jeśli to ciało, miałoby złamać wskazania.
5. Raczej zostanę rozniesiony włóczniami przez całe kalpy, niż pozwolę temu ciału na przyjęcie leków ofiarowanych przez wiernych, jeśli miałbym złamać wskazania.
6. Raczej wskoczę w kocioł wrzącego oleju i będę się piekł przez setki kalp, niż pozwolę temu ciału na przyjęcie daru w postaci schronienia, ogrodów czy pól, jeśli miałbym złamać wskazania.
7. Raczej zostanę starty na proch od stóp do głów kowalskim młotem, niż pozwolę temu ciału przyjąć szacunek i cześć od wiernych, jeśli miałbym złamać wskazania.
8. Raczej niech moje oczy zostaną oślepione tysiącami włóczni i mieczy, niż miałbym złamać wskazania przez patrzenie na piękne formy. [Dotyczy to również utrzymywania umysłu z daleka od bycia zaciemnionym przez wspaniałe dźwięki, zapachy, jedzenie i dotyki].
9. Ślubuję, że wszystkie istoty osiągną Stan Buddy.

Jeśli uczeń Buddy nie uczyni powyższych wielkich ślubowań, popełni wykroczenie.

Wskazanie trzydzieste siódme o podróżowaniu w niebezpiecznych rejonach

Jako mnich, uczeń Buddy powinien praktykować na odosobnieniu dwa razy w roku. Powinien siedzieć w medytacji w zimie i w lecie i przestrzegać letniego odosobnienia. W tych okresach powinien mieć ze sobą osiemnaście niezbędnych rzeczy jak szczoteczkę, mydło tradycyjne trzy szaty, kadzielnicę, miseczkę żebraczą, matę do siedzenia i pokłonów, filtr do wody, księgi sutr i winaji, jak i figurki Buddhów i Bodhisattwów.

Kiedy praktykuje i podróżuje czy to trzydzieści mil, czy trzysta mil, uczeń Buddy powinien zawsze mieć ze sobą te osiemnaście rzeczy. Dwa okresy ścisłej praktyki odbywają się od piętnastego dnia pierwszego miesiąca księżycowego do 15 dnia trzeciego miesiąca księżycowego i od 15 dnia ósmego miesiąca księżycowego do 15 dnia dziesiątego miesiąca księżycowego. W czasie tych okresów potrzebuje osiemnaście przedmiotów jak ptak dwóch skrzydeł.

Dwa razy w miesiącu Bodhisattwa nowicjusz powinien brać udział w ceremonii Uposattha i recytować dziesięć głównych wskazań i czterdzieści osiem pomniejszych. Recytacja powinna mieć miejsce przed wyobrażeniami Buddhów i Bodhisattwów. Jeśli tylko jedna osoba bierze udział w ceremonii, to sama musi recytować wskazania, jeśli jest ich dwie, trzy, setki, a nawet tysiące ludzi, to również tylko jedna powinna recytować wskazania, a pozostali powinni słuchać w milczeniu. Recytujący powinien siedzieć na podwyższeniu, i wszyscy powinni być w swoich mnisich szatach. W czasie letniego odosobnienia, każde i wszystkie działania winny być czynione w zgodzie z Dharma.

Kiedy uczeń Buddy oddaje się praktyce, powinien unikać niebezpiecznych rejonów takich jak niespokojne kraje, kraje rządzone przez złych władców, rejony przepaści, odległe dzicze, tereny zamieszkałe przez bandytów, złodziei, lub lwy, tygrysy, trujące węże, rejony nawiedzane przez huragany, powodzie i ogień. Uczeń powinien unikać takich miejsc, kiedy praktykuje lub przestrzega letnich odosobnień. Inaczej popełnia wykroczenie.

Trzydzieste ósme wskazanie o porządku zajmowania miejsc w Zgromadzeniu

Uczeń Buddy powinien zajmować właściwe miejsce kiedy przebywa w Zgromadzeniu. Ci, którzy otrzymali jako pierwsi wskazania Bodhisattwy, powinni zasiadać w pierwszym rzędzie. Ci, co otrzymali wskazania później, powinni siedzieć za nimi. Stary czy młody, bhiksiu czy bhiksuni, osoby posiadające status, król, książę, eunuch czy służący, każdy powinien siedzieć w porządku w jakim otrzymał wskazania. Uczniowie Buddy nie powinni zachowywać się jak heretycy lub ludzie ulegający złudzeniom, którzy opierają swój porządek na podstawie wieku lub siedzą bez żadnego porządku, jak barbarzyńcy. Zgodnie z Dharma Buddy porządek siedzenia, oparty jest na czasie, który upłynął od przyjęcia wskazań.

Dlatego, jeśli Bodhisattwa nie zajmuje miejsca w zgodzie z Dharma popełnia wykroczenie.

Trzydzieste dziewięte wskazanie o braku kultywowania zasługi i mądrości

Uczeń Buddy powinien cały czas doradzać i nauczać wszystkich ludzi, by zakładali klasztory, świątynie i pagody w górach i lasach, ogrodach i na polach. Powinien stawiać stupy dla Buddhów i budować miejsca na odosobnienia letnie i zimowe. Powinny być stwarzane wszystkie udogodnienia potrzebne do praktyki Dharmy.

Co więcej uczeń Buddy powinien wyjaśniać wszystkim istotom sutry Mahajany i wskazania Bodhisattwy. W czasie choroby, narodowych klęsk, zagrożenia wojną lub gdy umrą rodzice, bracia, siostry, mistrzowie Dharmy i mistrzowie Wskazań, Bodhisattwa powinien dawać nauki i wyjaśniać sutry Mahajany i wskazania Bodhisattwy co tydzień, przez okres siedmiu tygodni.

Uczeń Buddy powinien czytać, recytować i wyjaśniać sutry Mahajany i wskazania Bodhisattwy na wszystkich zgromadzeniach modlitewnych, we wszystkich działaniach zawodowych jak i w czasie klęsk ognia, powodzi, sztormów, zatonięcia statków w niespokojnych wodach i gdy zostaną porwane przez demony.

Podobnie powinien czynić tak, by przekroczyć złą karmę, trzy złe ścieżki istnienia, osiem przeszkód, siedem kardynalnych grzechów, wszelkiego rodzaju zniewolenia, nadmierne seksualne pragnienia, złość, złudzenia i choroby.

Jeśli nowicjusz Bodhisattwa nie działa w taki sposób, to popełnia wykroczenie.

Bodhisattwa powinien studiować i z szacunkiem przestrzegać dziewięciu wskazań wymienionych powyżej, tak jak zostały one wymienione w rozdziale „Ołtarz Brahmy”.

Czterdzieste wskazanie o zakazie stosowania dyskryminacji przy przekazywaniu wskazań

Uczeń Buddy nie powinien być selektywny i kierować się preferencjami w przekazywaniu wskazań bodhisattwy. Każda osoba może przyjąć wskazania – dotyczy to królów, książąt, urzędników, mnichów, mniszek, świeckich mężczyzn i kobiet, libertynów, prostytutek, bogów osiemnastu niebios Brahmy i sześciu niebios pożądań, osób bezpłciowych lub obojga płci, eunuchów, niewolników, a także demonów i duchów wszystkich typów.

Uczniowie Buddy powinni zostać poinstruowani, że mają nosić szaty neutralnego koloru powstałego przez zmieszanie niebieskiego, żółtego, czerwonego, czarnego oraz fioletowego barwnika, jak również spać na matkach takiego koloru. W dodatku, ubiory buddyjskich mnichów i mniszek we wszystkich krajach powinny różnić się od ubiorów noszonych przez zwykłych ludzi.

Przed dopuszczeniem danej osoby do otrzymania wskazań Bodhisattwy, powinna ona zostać zapytana, czy nie dopuściła się, któregoś z grzechów głównych. Ci, którzy dopuścili się tych grzechów, nie powinni zostać dopuszczeni do otrzymania wskazań przez Mistrza Wskazań. Siedem Grzechów Głównych to: przelanie krwi Buddy, zamordowanie arhata, zabicie własnego ojca, zabicie własnej matki, zamordowanie nauczyciela Dharmy, zamordowanie Mistrza Wskazań oraz rozbijanie harmonii Sanghi (wspólnoty buddyjskiej). Wskazania może przyjąć każda istota, za wyjątkiem tych, które dopuściły się grzechów głównych.

Reguły Dharmy odnoszące się do Zakonu Buddyjskiego zabraniają mnichom i mniszkom kłaniania się przed rodzicami, krewnymi, demonami i duchami.

Każdy, kto tylko rozumie wyjaśnienia Mistrza Wskazań może otrzymać wskazania Bodhisattwy. W związku z tym, jeżeli jakakolwiek osoba poszukująca Dharmy przybędzie, przebywszy odległość od trzydziestu do trzystu mil, a Mistrz Dharmy, kierując się gniewnym i podłym umysłem, nie przekaże jej natychmiast tych wskazań, to dopuszcza się on pomniejszego wykroczenia.

Czterdzieste pierwsze wskazanie o działaniu jako nauczyciel dla zysku

Jeżeli uczeń Buddy, nauczając innych i rozwijając ich wiarę w Mahajanę, odkryje, że dana osoba zamierza przyjąć wskazania Bodhisattwy, to powinien on zachować się jak nauczyciel i pouczyć tę osobę, aby odszukała dwóch mistrzów, mistrza Dharmy oraz mistrza wskazań. Tych dwóch mistrzów, powinno zapytać kandydata do przyjęcia wskazań, czy w swoim obecnym życiu dopuścił się jednego z grzechów głównych. Jeżeli tak, to nie może on przyjąć wskazań, jeżeli zaś nie zrobił tego, to może on przyjąć wskazania.

Jeżeli złamał on którekolwiek z Dziesięciu Wskazań, to powinien on dokonać aktu skruchy przed posągami Buddów i Bodhisattwów. Powinien dokonywać skruchy sześciokrotnie w ciągu dnia oraz recytować Dziesięć Głównych i Czterdzieści Osiem Pomniejszych Wskazań z całą szczerością, zwracając się z szacunkiem do Buddów Trzech Okresów Czasu. Powinien tak czynić, aż do otrzymania pomyślnej odpowiedzi, co może zdarzyć się po siedmiu dniach, czterestu dniach, dwudziestu jeden dniach lub nawet roku. Przykłady pomyślnych znaków to min.: odczucie potarcia przez Buddę ciemienia lub ujrzenie światła, aureoli, kwiatów lub innych podobnych rzadkich zjawisk.

Doświadczenie pomyślnego znaku wskazuje, że karma kandydata została rozpuszczona. W przeciwnym razie, mimo dokonania aktu skruchy, nie odniósł on skutku. Wskazania nie zostały przyjęte w tym życiu, natomiast zgromadzona zasługa zwiększy szansę otrzymania wskazań w życiu przyszłym.

Inaczej niż w przypadku głównych wskazań Bodhisattwy, w razie naruszenia przez kandydata któregośkolwiek z czterdziestu ośmiu wskazań pomniejszych, może on wyznać swoje naruszenie i dokonać szczerego aktu skruchy przed Bodhisattwami – mnichami lub mniszkami. Po tym akcie jego naruszenie będzie zatarte (?).

Prowadzący ceremonię Mistrz musi natomiast w pełni rozumieć sutry i etykę Mahajany jak również główne i pomniejsze Wskazania Bodhisattwy, wiedzieć co stanowi naruszenie, a co nie, znać prawdę Podstawowego Znaczenia, a także poszczególne etapy praktyki Bodhisattwy – Dziesięć Schronień, Dziesięć Czynów, Dziesięć Przekształceń, Dziesięć Podstaw, oraz Równe i Wspaniałe Oświecenie.

Powinien on również znać typ i stopień kontemplacji wymagany do wejścia na te poziomy i wyjścia z nich, oraz być zaznajomiony z Dziesięcioma Kończynami Oświecenia, jak również różnymi innymi praktykami kontemplacyjnymi. Jeżeli natomiast nie zna ich, a tylko z żądzy sławy, chęci zdobycia uczniów lub otrzymania ofiar udaje, że zna sutry i kodeks etyczny, to zwodzi w ten sposób siebie samego i innych. Jeśli w ten sposób celowo występuje jako Mistrz Ceremonii i przekazuje innym wskazania, to popełnia pomniejsze wykroczenie.

Czterdzieste drugie wskazanie o recytowaniu wskazań przed złymi osobami

Uczeń Buddy nie powinien recytować wielkich wskazówek Buddów przed tymi, którzy ich nie przyjęli, „eksternalistami” lub osobami o heretyckich poglądach, kierując się motywacją opartą na chciwości. Wyłączając przypadek królów oraz najwyższych władców, nie wolno mu recytować wskazań przed żadną osobą tego rodzaju.

Osoby wyznające heretyckie poglądy i nie akceptujące wskazań Buddów mają zwierzęcą naturę. Nie napotkają one Trzech Klejnotów w wielu kolejnych żywotach. Są one tak nieczułe jak drzewa i kamienie; nie różnią się niczym od drewnianych pniaków. Dlatego, jeżeli uczeń Buddy recytuje wskazania Siedmiu Buddów przed takimi osobami, to dopuszcza się on pomniejszego wykroczenia.

Czterdzieste trzecie wskazanie o myślach dotyczących złamania wskazań

Jeżeli uczeń Buddy wstąpi do zakonu z czystej wiary, otrzyma właściwe wskazania Buddów, ale następnie rozwiniemy myśli o pogwałceniu tych wskazań, to jest niegodzien, by otrzymywać ofiary od wiernych, niegodzien, by móc stąpać po ziemi swojej ojczyzny, niegodzien picia jej wody. Pięć tysięcy duchów stale zachodzi mu drogę, wołając do niego „Złodzieju!”. Duchy te idą za nim do domów ludzkich, wsi i miast, i zacierają jego ślady. Każdy przeklina takiego ucznia i nazywa go „Złodziejem wewnątrz Dharmy”. Wszystkie czujące istoty odwracają swój wzrok, nie chcąc go widzieć.

Uczeń Buddy, który łamie wskazania nie różni się niczym od zwierzęcia lub drewnianego pniaka. Dlatego, jeżeli uczeń celowo łamie właściwe wskazania, to dopuszcza się on pomniejszego przekroczenia.

Czterdzieste czwarte wskazanie o braku szacunku dla sutr i kodeksu etycznego

Uczeń Buddy powinien zawsze bez wahania przyjmować, stosować, czytać i recytować sutry i kodeksy etyczne Mahajany. Powinien on kopiować sutry i kodeksy etyczne na korze, papierze, tkaninie i płytkach bambusowych, i nie powinien się wahać przed użyciem własnej skóry jako papieru, własnej krwi jako atramentu, własnego szpiku do jego rozcieńczenia, a odłamków własnych kości jako piór.

Do wykonania i zdobienia skrzyń i pokryw, w których będą przechowywane sutry powinien używać drogocennych diamentów, bezcennych kadzideł i kwiatów i innych cennych rzeczy. Jeżeli natomiast nie czyni on ofiar zgodnie z Dharma, to popełnia pomniejsze wykroczenie.

Czterdzieste piąte wskazanie o rezygnacji z nauczania istot

Uczeń Buddy powinien rozwijać umysł Wielkiego Współczucia. Za każdym razem, kiedy wchodzi do domów ludzi, wiosek, miast i miasteczek, i widzi czujące istoty, powinien powiedzieć głośno „Czujące istoty, wszystkie winniście przyjąć Trzy Schronienia oraz Dziesięć Wskazań (głównych Wskazań Bodhisattwy)”. Jeżeli natomiast napotka świnie, konie, krowy, owce lub inne zwierzęta, powinien się skoncentrować i powiedzieć głośno „Jesteście obecnie zwierzętami; winniście rozwijać umysł Bodhi (Oświecenia)”. Bodhisattwa, gdzie by się nie udał, czy będzie wspinał się na górę, wkraczał do lasu, przechodził rzekę czy szedł przez pole, powinien pomagać wszystkim czującym istotom rozwinać umysł Oświecenia. Jeżeli uczeń Buddy nie uczy i nie ratuje czujących istot w taki sposób, całym sercem, to popełnia on pomniejsze przekroczenie.

Czterdzieste szóste wskazanie o nauczaniu w niewłaściwy sposób

Uczeń Buddy powinien zawsze utrzymywać umysł Wielkiego Współczucia, aby nauczać i przekształcać czujące istoty. Podczas składania wizyt bogatym arystokratom – ofiarodawcom lub podczas wygłaszania nauk przed zgromadzeniami Dharmy, nie powinien stać wyjaśniając Dharma świeckim, lecz siedzieć na podwyższeniu przed zgromadzeniem.

Mnich, służący jako nauczyciel Dharmy, nie powinien stać podczas wygłaszania nauk przed Zgromadzeniem Czterech Rodzajów Uczniów.

Podczas wygłaszania nauk mistrz Dharmy powinien siedzieć na podwyższeniu, a wokół niego powinny być ułożone kwiaty i kadzidła, natomiast Zgromadzenie Czterech Rodzajów Uczniów, winno słuchać siedząc niżej. Zgromadzenie powinno szanować mistrza i być wobec niego posłuszne, tak, jak rodzeni synowie są posłuszni wobec rodziców lub brahmini, którzy czczą ogień. Mistrz Dharmy popełnia pomniejsze przekroczenie, jeżeli nie przestrzega tych zasad podczas nauczania Dharmy.

Czterdzieste siódme wskazanie o prawodawstwie wrogim wobec Dharmy

Uczeń Buddy, który przyjął wskazania Buddów z właściwą, pełną wiarą, nie może wykrzyskiwać swojej wysokiej pozycji (będąc królem, księciem, urzędnikiem itp.) do podważania etycznego kodeksu Buddów. Nie może ustanawiać przepisów i praw uniemożliwiających czterem rodzajom świeckich uczniów wstępowania do Zakonu w celu praktykowania Drogi, ani zabraniających tworzenia wizerunków lub posągów Buddów oraz Bodhisattwów, budowania stup lub drukowania i rozprowadzania sutr oraz kodeksów. Tak samo, nie wolno mu ustanawiać przepisów i praw poddających kontroli Zgromadzenie Czterech Rodzajów Uczniów. Świeccy uczniowie o wysokiej pozycji, którzy angażują się w działania sprzeczne z Dharumą, nie różnią się od wasali [nieprawowitych] władców.

Bodhisattwa powinien otrzymywać szacunek i ofiary od wszystkich – jest to jego prawem. Jeżeli zostanie on wprost przeciwnie zmuszony do podległości wobec władców świeckich, to będzie to sprzeczne z Dharumą oraz kodeksem etycznym. Tak więc, król lub urzędnik, który przyjął wskazania Bodhisattwy całym swoim sercem, powinien unikać naruszeń czyniących szkodę Trzem Klejnotom. Jeżeli niezgodnie z tym celowo dopuszcza się takich czynów, to jest winny pomniejszego wykroczenia.

Czterdzieste ósme wskazanie o niszczeniu Dharmy

Uczeń Buddy, który ze szczerego serca stał się mnichem, nie może dla zysku lub sławy wyjaśniać wskazania królom lub urzędnikom w fałszywy sposób, tak, aby doprowadzić do uwięzienia mnichów lub mniszek, albo wcielenia ich siłą do wojska. Bodhisattwa działający w taki sposób nie różni się od pasożyta, żywiącego się ciałem lwa. Takiej szkody nie może uczynić żaden pasożyt żyjący poza ciałem lwa. Podobnie, tylko uczniowie Buddy mogą zniszczyć Dharumą – nie może uczynić tego żaden demon ani heretyk.

Ci, którzy przyjęli wskazania Buddy, powinni je ochraniać i przestrzegać ich tak jak matka opiekuje się swym jedynym dzieckiem lub rodzony syn swoimi rodzicami. Nie mogą oni niszczyć Dharmy.

Bodhisattwa, który słyszy, jak podążający innymi ścieżkami lub źli ludzie, źle mówią o wskazaniach Buddów lub wyrażają swoją pogardę wobec nich, powinien czuć się tak, jakby jego serce przeszywało trzysta włóczni, albo jego ciało przebijało tysiąc noży lub miażdżyło tysiąc pałek. Wolałby on raczej cierpieć samemu w piekłach przez sto eonów, niż słyszeć jak

złe istoty pogardzają wskazaniami Buddy. O ileż jednak gorsze byłoby, gdyby to uczeń sam miał łamać wskazania lub podjudzał innych, aby to czynili?

Tak więc, jeżeli ktoś celowo łamie wskazania, to popełnia pomniejsze wykroczenie. Dlatego powyższych wskazań należy studiować i przestrzegać ich z najgorętszą wiarą.

VII. ZAKOŃCZENIE

Budda powiedział:

Wszyscy uczniowie! Oto Czterdzieści Ośmiem Pomniejszych Wskazań – winniście ich przestrzegać. Recytowali je dawni Bodhisattwowie, będą je recytować przyszli Bodhisattwowie, obecni Bodhisattwowie recytują je w tej chwili.

Uczniowie Buddy, słuchajcie wszyscy! Dziesięć Głównych i Czterdzieści Ośmiem Pomniejszych Wskazań jest recytowanych przez wszystkich Buddów Trzech Okresów Czasu – przeszłości, teraźniejszości i przeszłości. Również i ja je teraz recytuję.

VIII. ZAKOŃCZENIE

Budda kontynuował:

Wszyscy członkowie Zgromadzenia – królowie, książęta, urzędnicy, mnisi, mniszki, świeccy mężczyźni i kobiety oraz ci, którzy otrzymali wskazania Bodhisattwy – powinni przyjmować te wskazania wiecznej Natury Buddy, czytać je, recytować, powielać i wyjaśniać, tak aby mogły krążyć bez przeszkód dla nauczania wszystkich czujących istot. Uczniowie ci, będą mogli wtedy spotkać Buddów oraz otrzymać nauki od nich samych po kolei. W wielu kolejnych żywotach unikną Trzech Złych Dróg oraz Ośmiu Trudności, i będą się odradzać w świecie ludzkim oraz niebiańskim.

Zakończyłem obecnie ogólne wyjaśnienie wskazań Buddów pod tym drzewem Bodhi. Wszyscy członkowie zgromadzenia powinni z zapałem studiować wskazania Pratimokszy i radośnie ich przestrzegać. Wskazania te są szczegółowo wyjaśnione w podrozdziale upomnień rozdziału „Niebiański król bez splamień”.

W tym czasie Bodhisattwowie Systemu Trzech Tysięcy Światów siedzieli i słuchali recytacji wskazań przez Buddę z najwyższym szacunkiem. Następnie z radością przyjęli je, aby ich przestrzegać.

Kiedy Siakiamuni Buddha zakończył wyjaśnianie Dziesięciu Niewyczerpanych Wskazań „Bramy Umysłu-Ziemi Dharmy”, który poprzednio ogłosił Wajrocjana Buddha w Świecie Skarbu Kwiatu Lotosowego, niezliczeni inni Siakiamuni Buddhowie uczynili to samo.

Kiedy Siakiamuni Buddha nauczał w dziesięciu różnych miejscach, od niebiańskiego pałacu Maheśwary do Drzewa Bodhi, ku pożytkowi niezliczonych Bodhisattwów i innych istot, wszyscy niezliczeni Buddowie nieskończonych ziem Świata Skarbu Lotosowego uczynili to samo. Wyjaśnili oni Skarb Umysłu Buddy (Trzydzieści Umysłów), Skarb Ziemi, Skarb Wskazań, Skarb Nieskończonych Uczynków i Ślubowań, Skarb Wiecznie Obecnej Natury Buddy. W ten sposób wszyscy Buddhowie zakończyli swoje wyjaśnienia niezliczonych Skarbów Dharmy.

Wszystkie czujące istoty w bilionach światów przyjmują te nauki i stosują się do nich. Właściwości Umysłu-Ziemi są wyjaśnione szczegółowo w rozdziale „Siedem form postępowania Króla Kwietnej Świetlistości – Buddy” (?).

IX. STROFY POCHWALNE

Mędrcy, którzy poznali głęboką mądrość i kontemplację

Potrafią przestrzegać tej nauki;

Nawet przed osiągnięciem Stanu Buddy

Są oni błogosławieni przez pięć korzyści:

Po pierwsze Buddowie Dziesięciu Kierunków

Zawsze o nich pamiętają i ochraniają ich

Po drugie, w momencie śmierci

Utrzymują oni właściwe poglądy z radosnym umysłem

Po trzecie, kiedy się odradzają,

Bodhisattwowie zostają ich przyjaciółmi

Po czwarte, ich zasługi i cnoty obfitują

Dzięki osiągnięciu Paramity Wskazań

Po piąte, zarówno w tym życiu jak i w następnych, przestrzegając wszystkich wskazań

Otrzymują oni zasługi i mądrość.

Tacy uczniowie są synami Buddy.

Mądrzy ludzie powinni to dobrze rozważyć

Zwykle istoty czepiające się splamień i jaźni

Nie mogą otrzymać tej nauki.

Ani wyznawcy dwóch pojazdów,

pozostając w spokoju,

nie mogą zasiać w niej swoich nasion.

Aby kultywować nasiona Oświecenia – Bodhi,

I rozjaśnić świat swoją mądrością,

Powinieneś uważnie przestrzegać

Prawdziwych cech wszystkich dharm:

Ani narodzone ani nienarodzone,

Ani wieczne ani umarłe,

Ani identyczne ani różne

Ani nadchodzące ani odchodzące

W tym jednopunktowym umyśle

Uczeń powinien pilnie kultywować

Oraz wielbić praktyki i czyny Bodhisattwy

Kolejno jedną po drugiej
Nie powinno się rozwijać myśli rozróżniających
Dharmy studiowania i nie-studiowania
To jest Najwyższa Droga,
Nazywana również Mahajaną
Wszystkie przewiny jałowych spekulacji oraz bezsensownych dyskusji
Niezawodnie zanikają w tym połączeniu;
Także nieograniczona mądrość Buddy
Z niego właśnie powstaje
I tak, wszyscy uczniowie Buddy
Powinni rozwijać wielką determinację,
Oraz ściśle przestrzegać wskazań Buddy
Tak jakby były one jaśniejącymi diamentami
Wszyscy Bodhisattwowie Przeszłości
Studiowali te wskazania;
Będą je studiować przyszli Bodhisattwowie
A obecni studiuje je w tej chwili
Oto jest droga, którą kroczą Buddhowie,
I ją właśnie wychwalają.
I na tym zakończę wyjaśnianie wskazań
Ciała ogromnej zasługi i cnoty.
Przekazuję je teraz wszystkim czującym istotom;
Niech wszystkie one osiągną Najwyższą Mądrość;
Niech wszystkie czujące istoty, które słyszą tę Dharmę (naukę)
Wszystkie osiągną stan Buddy

X. STROFY DEDYKACJI

W Świecie Skarbu Lotosowego
Wajroczana wyjaśnił nieskończoną część Bramy Umysłu-Ziemi, Przekazując ją Siakiamunim
Główne i pomniejszych wskazania są jasno określone i podzielone,
Wszystkie czujące istoty otrzymują nieskończone korzyści.
Cześć Wajroczenie Buddzie
NAMO WAIROCZNAYA BUDDHAYA